

16. szám
2016. június

Németországi magyar iskolai és óvodai találkozó

2016. február 27-én a Németországi Magyar Szervezetek Szövetsége (a továbbiakban BUOD) konferenciát tartott, melynek a Stuttgarter Magyar Kulturális Intézet (UKI) biztosított helyszínt, s a szervezés és lebonyolítás kérdéseiben is segítséget nyújtott.

Fontos cél a magyar nyelv választható idegen nyelvként történő elismertetése. Ennek érdekében a már működő modellek bemutatása, ismerkedés a különböző területekről érkező résztvevők között, tapasztalatcsere és útmutatás a már sikeresen működő iskolák, intézetek részéről. A részt vevő tanárok, nevelők többsége Németország déli területeiről érkezett, ahol nagyobb arányú a magyar lakosság száma, s ehhez igazodva számos iskola, óvoda hosszabb ideje sikeresen működik. Az északi területek nem büszkélkedhetnek e téren. Mivel a magyar munkavállalók száma egész Németországban megnövekedett, nagyon fontos, hogy gyermekeiknek lehetőségük nyíljon a magyar nyelv tanulására, az újonnan érkezők számára a magyar nyelven történő vizsgalettélre, valamint elsősorban a nyelven keresztül az anyaországhoz való kötődés fenntartására.

A résztvevőket a házigazda Szalay Tamás, az UKI igazgatója, köszöntötte. A konferencián részt vett dr. Berényi János stuttgarti főkonzul, dr. Klement Kornél, a BUOD elnöke és a konferencia moderátora, Friedrich Ireghy Annamária, a BUOD Iskola Munkacsoport felelőse, a berlini konzulátusról dr. Ballai Péter főkonzul, a düsseldorfi konzulátusról dr. Windisch Teréz konzul asszony.

A stuttgarti konzulátust dr. Berényi János, a továbbiakban Miskolci Terézia konzul asszony képviselte. Beszélt a konzulátus oktatási feladatairól, valamint a főkonzul szerepéről, aki személyes garanciát ad arra, hogy a területén a konzuli modell alapján működő iskolák oktatási szintje megfelelő.

Dr. Klement Kornél röviden ismertette a BUOD tevékenységét, melyet a vezetőség társadalmi munkában végez. Bemutatta a Külföldi Magyar Cserkészszövetség magyarságismereti anyagát (földrajz, történelem, irodalom, néprajz), melyet vezetőképzésre használnak a 14. ill. a 17 éves korosztálynál. Annak tartalmát a Balassi Intézettel együtt dolgozták ki, és az Intézet írásos igazolást is ad sikeres vizsga esetén. A Cserkészszövetség szempontjai: jellemnevelés, magyarságismeret, magyar nyelv, ügyességfejlesztés, közösségi élet és embertársaink szolgálata. Erről bővebben a KMCSZ honlapján olvashatunk.

A müncheni/bajorországi konzuli magyar iskolai modellt dr. Lengyel Zsolt, a Müncheni Magyar Intézet igazgatója ismertette.

Az Intézet bemutatását, a német részleg Regensburgba költöztetésének indítékát, részleteit a szakmai előadás követte. Erről az Intézet honlapján a www.ungarisches-institut.de/sprachschule.html linken részletesen olvashatunk.

Dr. Lengyel Zsolt elismerését fejezte ki a müncheni magyar konzulátusnak, Mydló Tamás volt müncheni főkonzulnak és Chiovini Rita konzul asszonynak a konzuli modell elfogadtatása érdekében végzett fáradhatatlan munkájáért.

Dr. Lengyel Zsolt és Eberling Tímea tanárnő összehasonlította a bajorországi konzuli modellt a Baden-Württembergben működővel. Mivel Németországban az oktatás a tartományok hatáskörébe tartozik, ez a helyi iskolatörvényekhez szükséges alkalmazkodást igényel. Eberling Tímea arra kért bennünket, akinek kérdései vannak mind előadását illetően, mind pedig szakmai témában, forduljon egyenesen hozzá az eberlingtimea.bw.kmi@gmail.com email címen.

Köszönjük mind az előadóknak alaposan előkészített munkájukat, mind a közönségnek a lelkes kérdések özönét.

Még egyszer kiemelem a konzulátusok felé köszönetünket a konzuli modell támogatásáért.

Reméljük, hogy jól éreztétek magatokat Stuttgartban, és sikerült hasznos információkkal szolgálni.

Ki milyen úton indul el, a konzuli modellt választja vagy alternatív, más módszert, saját döntése.

Fontos, hogy folytassuk a munkát gyermekeink érdekében!

Ennek szellemében szervezzük a következő találkozást, melyet szeptemberre tervezünk. Az időpontot még egyeztetjük. Aki most úgy érzi, nem kapott lehetőséget időhiány miatt kérdezni, vagy minden kérdésére választ kapni, reméljük, ezt legközelebb bepótolhatjuk.

Sok sikert kívánunk munkátokhoz!

Friedrich Ireghy Annamária

Miskolci Terézia konzul asszony, dr. Lengyel Zsolt, a Müncheni Magyar Intézet igazgatója; Eberling Tímea tanárnő

Magyar Nagyasszonyok

Árpádházi Szent Erzsébet (~1207 – 1231)

II. András magyar király és Meráni Gertrúd leánya öt gyermek közül harmadikként, valószínűleg Sárospatakon született. A legenda szerint születésekor az erdélyi varázsló, Klingsor megjövendöli, hogy „Vigasztalásra lesz a föld minden népének”. Négyévesen eljegyezték Hermann türingiai tartománygróf Hermann fiával, ezért Wartburgban nevelkedett. 1216-ban Hermann meghalt, így a gróf akarata szerint második fia, Lajos jegyezte el. A menyegzőt 1221-ben tartották, a mai eisenachi belvárosi plébániatemplom akkori épületében.

Lajos megértéssel fogadta Erzsébet bőkezű adakozását a szegényeknek, éhezőknek, tiszteletben tartotta bűntjeit, imádságait és önmegtagadásait is. Házasságuk boldog, a szép családi élet példája. Három gyermekük született: Hermann 1222-ben, Zsófia 1224-ben és Gertrúd 1227-ben. Boldogságuk 1227-ben ért véget, amikor Erzsébet férje II. Frigyes szentföldi keresztes háborújába indulva, Otrantóban, pestisjárványban meghalt.

Lajos halála után a rokonai ellenszenvvel Ekkor történhetett amely szerint a elrejtett kenyér a rózsákká váltohajlandó lemondara fiának fejedelmi kiűzték várából. Eisenachba meggyermekével csak hatta meg magát. zingeni apácakomajd Egbert bambefogadta a potba, sőt, II. Frigyes kérni a kezét, ám akart újabb háFérje Szentföldről lovagársainak térhetett vissza Gyóntatója Marinkvizitor lett, az költözött végül ahol aszkézisre Ez aláasta egésznovember 17-én

Wartburg várát az első szegényzakat, kórházakatban pedig a Szent leprakórházat is, sőt a Lázár Lovagrend ferences rend németországi meghonosítója. Marburgi sírjánál rövid időn belül 58 csodát jegyeztek fel.

IX. Gergely pápa 1235-ben, még Erzsébet édesapja, II. András király életében szentté avatta. 1236-ban sírja fölé Konrád türingiai tartománygróf gótikus templomot építtetett, ekkor száz püspök és érsek jelenlétében új sírhelyre vitték, és II. Frigyes császár koronáját sírjára helyezte, mondván: „Nem koronázhattam meg mint császárnét, most megkoronázom őt, mint Isten országának halhatatlan királynőjét.”

A kompozícióban kontraposztóban áll, jobb kezével köpenyének szélét felemelve, karjával rejtgeti a rózsákat, amelyeket kenyérből változtatott rózsává a szeretet. Hercegnői koronában és ruhában, lábainál a kettős keresztes sávos magyar címerrel láthatjuk. Bájos arcát két oldalt befönt, kontyba tűzött haja keretezi. Hajkoronáját elől mozgalmasan oldalra libbenő lepel fedi. Tekintete szerényen, lefelé irányul; belső áhítat és a szeretet melege hatja át. Az egész világon tisztelt jóteknony angyal, Árpád-házi Szent Erzsébet a magyarok legkedvesebb szentje. Fohászkodjunk hozzá: „Hazánk népe, Erdély népe térdel előtted. Most adj nekünk, szórd ki nekünk / csodás rózsás kötényed.”

wartburgi várban férje bántak Erzsébettel. a rózsacsoda is, szegényeknek köpenyében zott. Nem volt ni sógora javajogairól, ezért Wartburgból nekült, ahol istállóban húz. Később a kit-lorborba ment, bergi püspök tensteini vármeg akarta Erzsébet nem zasságot kötni. v i s s z a t é r ő köszönhetően Wartburgba. burgi Konrád ő unszolására Marburgba, kényszerítette. ségét és 1231. elhunyt.

ban ő alapítóházat; árvaháemelt, GotháLázár Lovagrend ferences rend németországi meghonosítója. Marburgi sírjánál rövid időn belül 58 csodát jegyeztek fel.

Árpádházi Szent Kinga (1224 – 1292)

IV. Béla magyar király és Laszkarisz Mária királyné leánya, akiknek tíz gyermeke közül kettőt szentként, kettőt pedig boldogként tisztelünk. Kingát – 1239-ben – Boleszláv krakkói és szandomiri herceggel jegyezték el. Lengyelországba elkísérte húga, Jolán, akit Kinga 1256-ban férjhez adott Boleszláv kaliszi és gnieznói herceghez.

Gyermekkorától mély vallásosság jellemezte; egész fiatalon szüzségi fogadalmat tett, életét Istennek ajánlotta. Kérésére férje tiszteletben tartotta szüzségi fogadalmát, sőt, maga is belépett a ferences harmadrendbe, ezért nevezik őt a lengyelek Szemérmes Boleszlávnak.

A Lengyelországot pusztító tatárok elől a hercegi pár Csorsztin (lengyelül: Czorsztyn) várába menekült és a legenda szerint, amint az érdes sziklák felkapaszkodott, azok felsértették végtagjait, s könnyeiből fehér, véreből piros szegfű virágok nyíltak. A tatárjárás után Kinga hazalátogatott, és édesapjától népe megsegítéséért aján-dékba kapta a máramarosi aknaszlatinai sóbányát. Jeggyűrűjét lehúzta, és a birtokbavétel jeléül az aknába dobta. Legendája szerint, amikor 1251-ben Wieliczkában sóbányát nyitottak, az első sötömbben megtalálták a királyné gyűrűjét.

A lengyel nyelvet jól népét könnyen tudta vosolni és szolgál-hozományát – az összeget, 40 000 a szegények és rá-szétosztotta, szetemplomokat, koházakat építtetett. elérte, hogy 1253-ban vértanúhalált krakkói érseket szentté avatta.

Férjével 40 évig testvérként, amikor betegség végén, meghalt. Temet-ferences apácárészt, majd a fél megözvegyült Joaz ószandeci (len-Sącz) kolostorba től perjelnőjükké. Az 1287. évi újabb miatt apácátár-Csorsztin várába várat ostromló tavitézek kergették tult ószandeci kolos-fogtak, 1281-től azonban gyötörték. 1292-ben meghalt. 1591-ben testének maradványai Stary Sącz-ba kerültek, sírja zarándokhely lett, a wieliczka-i sóbányában kápolnát avattak tiszteletére.

1690-ben avatták boldoggá, 1695-ben pedig a lengyelek és litvánok védőszentjévé nyilvánították. 1999. június 16-án II. János Pál pápa Ószandecben szentté avatta.

A kompozícióban széles köpenybe burkolózva, kezében attribútumaival figyelhető meg. Köpenyének szegfű motívumai – a legendának megfelelően – könnyeinek fehér, véreinek piros szegfű virágaira utalnak. Hercegnői ruháján a lengyel és a magyar címer látható. Két oldalra font, hosszú haját lepel takarja. Koronáját a Krakóban őrzött Kunigunda kereszt alapján mintáztam. Ez a kereszt az ő eredeti koronájából készült. Szűzies, tiszta lelkének szimbólumaként bal kezében fehér lilomágot, a jobbában a legendabeli sókristályba záródott gyűrűjét tartja. Árpád-házi Szent Kingát, az áldozatos Isten- és emberszeretet megtestesítőjét a lengyel és magyar nép egyaránt tiszteli. II. János Pál pápa szavait idézem:

„Áldott az a nép, amelynek vannak szentjei, és amely tiszteli azokat, mert mindenkor áthatja az isteni áldás és szeretet.”

elsajátította, így vigasztalni, orni. Szinte teljes akkor hatalmas arany márkát – szoruló között gényházakat, lostorokat, kór-Férjével együtt ban az 1079-halt Szaniszló IV. Ince pápa

élt házasságban ő hosszabb 1279-ben sén Kinga már ruhában vett évvel korábban lán húgával gyeül: Stary lépett be, 1284-választották. tatár betörés saival ismét menekült, a tárokat magyar el. Az elpusztor újjáépítésébe Kingát betegség Stary Sącz-ba kerültek, sírja zarándokhely lett, a wieliczka-i sóbányában kápolnát avattak tiszteletére.

Beszámolók tagegyesületeink rendezvényeiről

Hannoveri Magyar Egyesület: Tojásírással a magyar kultúráért

A magyar kultúra megismertetése a célja annak a kezdeményezésnek, melynek egyik mozzanatáént Menkéné Pintér Magdolna szervezésében tojásírással került sor Hannoverben. Ennek lényege, hogy a magyar és a német gyülekezet tagjai közös foglalkozáson vegyenek részt, így népszerűsítve a magyar kultúrát a többségi német közösség körében, illetve az is célja ennek a kezdeményezésnek, hogy közelebb hozza egymáshoz a magyar és német gyülekezetek tagjait.

A jelenlévők közös program keretében egyszerre vesznek részt ezeken a tevékenységeken, ahol a német résztvevők megismerhették a magyar népi motívumokat, valamint egy speciálisan magyar tojásfestő technikát is elsajátíthattak: a viaszos tojásírást. Ennek technikáját Borsos Edit népművész tanította a résztvevőknek. A rendezvényre a német református gyülekezet tagjai közül hatan jöttek el, összesen 21 résztvevő volt jelen. A közösségépítő tevékenységről a finom falatok sem hiányoztak, magyaros ízeket is kóstolhattak a tojásírók: paprikás kolbászt és jellegzetesen magyar süteményeket fogyasztottak.

Ambrus István, Hannover

Hannoveri magyar tinik találkozója

Már régóta érett bennem és kolléganőmben, Verában az elhatározás, hogy tinédzserkorú, itt felnövő, de magyarul aránylag jól beszélő gyerekek számára rendszeres együttléteket, foglalkozásokat, programokat szervezzünk. Annál is inkább, mivel a saját gyerekeink is ebbe a korosztályba tartoznak, egy tizenkét éves lány, egy tíz- és tizenkét éves fiú személyében. A már egy ideje – szintén édesanyák vezetésével – jól működő Hannoveri Ovi-Suli sikere is tettekre motivált bennünket, így közösen megszerveztük, meghirdettük az első találkozót, melynek a hannoveri Evangelisch-Reformierte Kirche gyülekezeti helyisége adott otthont.

Korábbi próbálkozások tapasztalatai alapján, valamint a saját naptárunk telítettsége miatt havi egyszeri alkalmak szervezésére készültünk. Célkitűzésünk az volt, hogy egy rendszeresen összejáró, összetartó kis közösséget alakítsunk ki az idők folyamán, melynek tagjai szívesen töltenek el időt egymás társaságában. Magyarul aktívan beszélő lányokat és fiúkat várunk, mivel úgy gondoljuk, hogy 10-14 éves korú gyermekeknél nem lehet más célunk a magyar nyelv megtanítása. Ha egy gyereket magyar szülei (vagy egy magyar szülője) tízéves koráig nem tudtak megtanítani olyan szinten magyarul, hogy ha nem is tökéletesen, de mégis aktívan használja a nyelvet, akkor az a gyerek nem tőlünk fog évi tízszer három órában magyarul megtanulni. Persze számolunk azzal, hogy ha a gyerekek jól érzik magukat együtt, a pozitív élmények hatással lesznek arra is, hogy a magyar nyelvet szívesebben, színesebben és gyakrabban használják majd, szókincsük bővül, valamint játékos formában magyar kulturális ismereteiket is bővíteni tudjuk. Reméljük, az idő minket igazol majd!

A találkozók egyelőre még gyerekecipőben járnak, hiszen eddig még csak két alkalommal jöttünk össze, de ezeket a programokat – úgy érzem – sikerként könyvelhetjük el. Első alkalommal hét, másodszor tizenkét gyerek jött el, s mindannyian jókedvvel, lelkesülten és rendszeresen járnak akarva indultak haza. Az ismerkedési kör után, ahol megtanultuk egymás nevét, egy különleges, érdekes csapatépítő játékot, a vérfarkas-játékot tanítottuk meg a

gyerekeknek. Még egyszer hangsúlyozom, hogy legfontosabb célunk a közösségépítés, valamint a magyar nyelv gátlások nélküli, természetes használata, a szókincs bővítése, és a vérfarkas-játék pontosan ezeket a képességeket fejleszti. (Aki kíváncsivá vált, olvasson utána a játéknak az interneten!) Az első kör után pihenésképpen különböző koktélok és turmixok készítettünk együtt, amik úgyszintén könnyen csúsztak a szomjas gyerekek (és szülei) torkán (természetesen alkoholmentes koktélokról van szó). Bár több játékkal is készültünk, a gyerekek annyira beledundultak a „vérfarkasozásba”, hogy nem is akartak mást játszani, mígnem egyszer csak azon vettük észre magunkat, hogy este fél hét van és indulni kellene már haza. Második összejövetelünk is pozitív érzésekkel zárult. Egyrészt közkívánatra újra „vérfarkasoztunk”, majd egy másik kommunikatív, szókincsfejlesztő játékot játszottunk, ami óriási nevetések közepette zajlott, hiszen az volt a cél, hogy egy bizonyos foglalkozást űző személyt minél hatásosabban tudjunk szóban meggyőzni arról, hogy pont a mi fantasztikus fantáziatermékünket vásárolja meg. (Őn például hogyan győzte meg egy fodrászt, hogy mindenképpen szüksége van a munkájához egy „papírrácsra”? Fantáziamozgató feladat, nem?)

Mindeközben a szomszéd teremben tartózkodó szülők is „összemelegedtek”, beszélgettek, kávéztak, előkészítették a gyerekek uzsonnáját (az uzsonnához mindenki hozzájárult egy kis „snack”-kel). Sőt, mi több, elhatározták, hogy a következő találkozóra ők is hoznak magukkal játékot: nagy „TABU-menet” készül! (Azt nem tudom, hogy a magyar szülők is a szókincsüket és a kifejezőkészségüket szeretnék-e fejleszteni, az mindenesetre biztos, hogy a Tabu nagyszerű játék!)

Azt már tudjuk, hogy a gyerekek játszani nagyon szeretnek, erre építünk a jövőben. Tervezünk majd csocsóbajnokságot, játékos vetélkedőket és versenyeket, kirándulásokat, közös filmnézéseket, zenés összejöveteleket és szívesen fogadjuk a gyerekek ötleteit is. Szívből reméljük, hogy tinijeink hosszabb távon is szívesen eljárnak körünkbe, s nagy örömeinkre szolgálja az is, ha példánkból kiindulva esetleg Németország más városainak magyar közösségeiben is szerveződnének hasonló kezdeményezések.

Molnár Edina, Hannover

Beszámolók tagegyesületeink rendezvényeiről

Ulmi Magyar Kultúregyesület:

Gryllus Vilmos

Maszkabál című koncertje

Kezdődött mindez tavaly ősszel egy merész ötlettel, hogy szervezzünk-e Gryllus koncertet Ulmban, vagy sem? Az Ulmi Magyar Kultúregyesület minden olyan ötletet támogat, amely magyar kultúránk gyöngyszemeit mutatja be. Gryllus Vilmos neve fogalom, életművét lassan már három generáció élvezi. Verseit szavalják, megzenésített műveit sok kisgyerek ismeri. Február 6-ára tűztük műsorra Gryllus Vilmos Maszkabál című koncertjét.

Mint minden nagyobb tervet, ezt is összefogással lehet megvalósítani. Partnernek kértük fel a Magyar Babaklubot és a BUOD is mellénk társult.

Mivel az Ulmi Magyar Kultúregyesület nagyszerű termei szűkösek lettek volna, így az ulmi Wengkirche közösségi termét kértük és kaptuk meg a koncert idejére. Ez a terem az ulmi magyar katolikus közösség szeretetvendégségeinek is a helye.

A koncertet alapos szervezés előzte meg, hogy minden a legnagyobb rendben legyen.

Végre elérkezett a nagy nap! Túlzás nélkül mondhatom, hogy kicsik és nagyok egyaránt várták a koncertet. Elővétellen sok olyan család vásárolta meg a jegyeket, ahol nagyszülők, szülők és gyerekek együtt készültek a Gryllus Vilmossal való találkozásra.

A terem lassan megtelt, vendégek jöttek Ausztriából, Svájból, Stuttgart és környéke is képviseltette magát, Tübingen, Heilbronn, Ulm, Neu-Ulm természetesen nagy létszámban ott volt.

Ahogy felcsendültek az első ismerős dallamok, majdnem hihetetlen volt, hogy valóban élőben hallhatjuk. Elkezdődött a varázslat, előjöttek a teknősbékák, a tigris dalát a szülők is lelkesen énekelték, a skótok is ott voltak, de nem volt hiány virágszálakban, tündérekben, katicákban sem. A csellót sem kellett biztatni, hogy dalra fakadjon, a dallam hullámain ringatózva csillogó szemekkel hallgatta a közönség az ismert dalokat. Afrikába is látogattunk röviden, s a végén biciklizve, dalolva, integetve köszönt el lelkes közönségétől Gryllus Vilmos. Vége lett a Maszkabálnak, elfogyott a nóta már. A közönség vastappsal köszönte meg ezt a felejthetetlen élményt. Boldogságtól csillogó szemek mindenfelé, mosolygós kisgyerekek – az élmény nehezen önthető szavakba. Dalolt mindenki, egy nagy közös éneklés volt a koncert, Gryllus Vilmos kérésére a közönség volt a kórus.

A művész úr könyveket, CD lemezeket dedikált a végén, minden kisgyerek közel kerülhetett hozzá, közös képek is készültek.

Gryllus Vilmos közvetlen, barátságos ember, aki nagyon közel áll a gyerekekhez, minden kisgyerekhez volt egy kedves szava.

Az élő zene hatása a gyerekekre csodás módon hat. A dalokat hazavitték a szívükben, az élmény lassan átalakul szép emlékké, amit a dalokat hallgatva újra és újra fel lehet idézni.

Amíg a népes vendégcsereg az ulmi anyukák által sült finom süteményeket kóstolgatta, addig Gryllus úrral hosszú interjút készített Darányiné Demeter Magdolna, amit majd az Ulmi Magyar Kultúregyesület magyar nyelvű rádióadásában lehet meghallgatni.

Mindez csak összefogással valósulhatott meg, amit ezúton köszönök az Ulmi Magyar Kultúregyesület tagjainak, a Magyar Babaklub szülői közösségének és nem utolsósorban a BUOD vezetőségének, akik nemcsak erkölcsileg támogattak, hanem anyagilag is hozzájárultak, hogy ez a koncert megvalósulhasson. Hálás köszönet!

A jövőre nézve hasonló sikeres, közösségkovácsoló rendezvényeket kívánok a németországi magyar egyesületeknek, bízva a jó együttműködésben!

Székeley Enikő, Ulm

Beszámolók tagegyesületeink rendezvényeiről

Rezeda Hagyományos Magyar Tánc- és Zenetámogatók Egyesülete

Rezeda Táncház Frankfurtban 2016. február 27-én

Szilágyság, Somogy, Magyarszentbenedek, Palatka és Méra muzsikáival és táncaival

A frankfurti Rezeda Egyesület (Rezeda e. V. – Hagyományos Magyar Tánc- és Zenetámogatók Egyesülete – Frankfurt) 2016. február 27-én rendezte meg évadnyitó táncházát gyermekek és felnőttek részére eredeti hangszerekes élő magyar népzenevel, néptánc- és népdaltanítással, aprók táncával és népi gyermekjátékokkal Frankfurtban a „Restaurant Taverna Symposio” sportvendéglőben délután öt órától hajnali egy óráig.

A táncházban Mihó Attila Junior Prima díjas prímás, a kecskeméti Halmos Béla Prímásverseny győztese és fiatal társai, Görög András és Király Tamás, a „Mihó Banda” zenekar tagjai, valamint Karakas Zoltán népzene-sz muzsikáltak igen magas színvonalon. A táncokat Körtvélyesi Anna (Nürnberg) és Szórádi Viktor (Budapest) néptáncpedagógusok tanították jó kedvvel és nagy hozzáértéssel.

Az aprók táncát a több éve összeszokott tanító páros, Anna és Viktor, a budapesti BEM együttes táncosai vezették sok nevetéssel, népi játékkal, vidám mondókákkal, játékos feladatokkal és a hangszerek bemutatásával a kicsik és szüleik legnagyobb örömére.

Ezután a szilágysági táncrend következett a Rezeda Táncscsoport fellépésével, Bohus György és Bánhegyi Nikoletta koreográfijának bemutatásával, majd a nézők bevonásával és tánc-tanítással. A táncház somogyi (lassú dudálás, ugrós, lassú és friss csárdás) és magyarszentbenedeki táncrendekkel (lassú és gyors csárdás, szegényes és pontozó) folytatódott a térség népdalainak lelkes eléneklésével. A többórás tanításokat a palatkai csárdás és sűrű magyar, valamint a híres mérai táncrend (ének, csárdás, szapora, legényes) követte. Éjjel után pihenésképpen elénekel-tük legszebb hajnali nótáinkat, majd hajnali egykor a legendás „Haza is kéne már menni...” énekünk legutolsó hangjaival zárult a program.

Meghívott zenészeink és táncosaik közreműködése osztatlan tetszést aratott vendégeink és táncscsoportunk tagjai körében. Mindez úgy válhatott lehetővé, hogy a zenészek és tánc-tanítók csak a ténylegesen felmerült költségeik megtérítéséért, külön díjazás nélkül vállalták közreműködésüket és a hosszú utazást.

Köszönet mindenkinek, akik tehetségükkel, munkájukkal, közreműködésükkel, lelkes jelenlétükkel és anyagi támogatással lehetővé tették, hogy valamit felidézhesünk a múltbéli fonó mulatságok hangulatából 1000 km tá-

volságban a Kárpát-medencétől.

Örömdetesnek tartjuk és köszönjük, hogy a magyar kormányzat nemcsak fontosnak tartja, hogy a nagyvilágban szétszóródott magyarság ápolja hagyományait, ősi kultúráját, hanem támogatja is – többek között a Bethlen Gábor Alap „A magyar kultúráért és oktatásért” pályázatával.

Pados Gábor, Darmstadt

Kőrösi Csoma Sándor-program ösztöndíjasainak beszámolói

Hannoveri Magyar Egyesület:

Te vagy a szívembe írva, Magyarország!

Istentisztelettel egybekötött jótékonyági koncerttel és ünnepi műsorral emlékezett méltó módon a hannoveri magyar közösség az 1848. március 15-ei eseményekre.

„Hogy még ilyen távolból is fontos a haza, a nemzet, azt mi sem bizonyítja jobban, mint hogy itt vagyunk ezen a nemzeti ünnepen, megemlékezünk a 48-as eseményekről és fontosnak tartjuk őrizni azok eszméjét, üzenetét. 1848. március 15. óta 168 év telt el és a világ azóta sok változáson ment keresztül. Pontosan ezért nekünk is meg kell vívunk a harcunkat, a forradalmunkat kultúránkért, a nyelvünk megmaradásáért, a családért. A magyarságért is úgy tehetünk a legtöbbet, hogy magunkért teszünk. Külföldön is közösségekbe szerveződünk, segítjük egymást, magyar iskolát hozunk létre, tanítjuk nemzetünk történelmét, kultúráját. Nem csak Magyarországon lehet magyarnak lenni. Akik hosszabb ideje élnek külföldön, sokkal jobban tudhatják, hogy milyen érzés magyarnak lenni. Itt értjük meg igazán, amikor naponta egy másik ország nyelvén kell kifejeznünk magunkat, hogy mit is jelent a magyar anyanyelv.” – hangzott el a Hannoveri Magyar Egyesület által szervezett ünnepségen Ambrus István, a Kőrösi Csoma Sándor Program ösztöndíjasának beszédében.

Az ünnepség a Menkéné Pintér Magdolna lelkipásztor által megtartott istentisztelettel kezdődött, melyre felekezeti hovatartozás nélkül várta a híveket. Ezt követően – rendhagyó módon – jótékonyági koncerttel folytatódott az ünnepség, melynek keretében egy magyar honfitársunk, Ferenczi Csilla orvosi beavatkozásának költségeit fedező adakozásra szólította fel a tagjait a Hannoveri Magyar Egyesület, illetve a református gyülekezet lelkesze. A jótékonyági koncerten szintén a tágabb értelemben vett hannoveri magyar közösség tagja, György Levente operaénekes lépett fel, akit File Zsolt kísért zongorán. A performansz során Erkel Ferenc Bánk Bán c. operájából a „Hazám, hazám”, a „Bordal” is felcsendült, akárcsak Kálmán Imre A mosoly országa c. operettjéből a „Dein ist mein ganzes Herz” című szerzemény, de a lelkes művészek Teodoro Cottrau „Santa Lucia” és Eduardo di Capua „O sole mio” olasz dalát is előadták.

Kiemelkedő színfoltja volt a nemzeti ünnepünk alkalmából összeállított magvas kulturális töltetű műsornak a hannoveri „ovi-sulis” gyerekek bájos szereplése is, ami emlékezetesebbé tette e nevezetes alkalmat és amiben csengő gyermekhangon előadott dalok töltötték be a hannoveri Waterlooplatz közelében lévő evangélikus templomot, az ünneplőbe öltözött résztvevők

szívét. „Tava-szi szél vizet áraszt” szövegű dal, majd ezt követően felcsendült „Te vagy a szívembe írva, Magyarország!” Ugyancsak a közösség tagjai közül néhányan verseket mondtak az ünneplőknek, szívükön kokárdával, majd a Kossuth-nótát és egyéb alkalomhoz illő hazafias dalokat énekeltek. Érdekes, rendhagyó és meghitt érzés egy ilyen ünnepség több ezer kilométerre távol a nagy Magyarországtól.

Ez is jól szemlélteti, hogy miért fontos itt Németországban is a magyar közösség, melyben számos esetben kapunk megerősítést, visszaigazolást, segítséget annak tagjaitól. Ilyen kicsinek tűnő, de mégis nagy dolgokban tehetünk legalább olyan sokat magunkért, a magyarságért, mint Petőfi, Kossuth, hogy figyelünk egymásra idegen honban is és segítünk. Különböző programokat szervezünk a gyerekek számára Hannoverben, hogy gyakorolják, minél jobban megszerezessék az édes anyanyelv használatát.

Segítünk az erdélyi magyar honfitársunknak, aki most az életéért küzd, adakozunk, imádkozunk és nem felejtjük el azt sem, hogy keresztények vagyunk, hiszen ez is fontos része a kultúránknak. Minél jobban figyelünk egymásra ebben a magyar közösségben, annál jobban tudjuk segíteni egymást, amiből következik, hogy kölcsönös segítségnyújtás gyanánt jobb eredmény elérésére vagyunk képesek. Az egyéni sikereink, győzelmeink pedig a magyar nemzet győzelmei is egyben.

Ambrus István, Hannover

Menkéné Pintér Magdolna lelkipásztor

György Levente és File Zsolt

Kőrösi Csoma Sándor-program ösztöndíjasainak beszámolója

A magyar kultúra Isar és Duna menti őrizői – Pillanatkép a Münchener Magyar Intézetéről és a Regensburgi Egyetem Magyar Intézetéről

Az 1962-ben alakult Münchener Magyar Intézet (MMI) fontos feladatokat lát el a németországi magyar kulturális életben: magyar nyelvoktatást, kétnyelvű egyetemi oktatást és diaszpórakutatást, könyvtár- és hagyatéktár-fejlesztést, valamint kulturális rendezvényszervezést egyaránt végez. Székhelye jelenleg a bajorországi Regensburgban, a város egyetemén, a Dunától néhány utcányira található.

Az intézeti folyosón a regensburgi öreg Duna-hídból és a budapesti Széchenyi lánchídból összevágott fotómontázs is jelképezi a szervezetnek a német–magyar tudományos és kulturális kapcsolatok ápolásában vállalt szerepét. Az intézet hitvallásának része a hazánkról a német közbeszédben élő – és különösképpen az utóbbi időszakban nem ritkán félrevezető – kép megtisztítása, helyesbítése is.

Neve is jelzi, hogy eredetileg Münchenben létesült és működött ez az egyesület, a nyugat-európai emigráció erős bástyájaként. Tagjai között számos 56-os menekült, neves értelmiségi személy, Szabad Európa Rádiós munkatársak, történészek, művészek voltak találhatók. Az intézet 2009-ben települt át az Isar folyó mellől a Duna-parti városba, s ott fokozatosan beleépült a Regensburgi Egyetembe. Jelenlegi valamennyi munkatársa az egyetem Magyar Intézetének alkalmazottja (Hungaricum – Ungarisches Institut der Universität Regensburg). A szerzőgázó feladatok elvégzésében közreműködnek egyetemi hallgatók, valamint a Klebelsberg és a Kőrösi Csoma Program ösztöndíjasai is. Az egyetem tízezernél is több hallgatója közül bárkinek lehetősége van egy több féléves kiegészítő hungarológiai képzést elvégezni itt; félévente 30-40 diák veszi fel a tanszék kurzusait, elsősorban a bölcsészek, gazdaságtudományi és joghallgatók köréből. A közép-távú tervek között szerepel egy önálló német–magyar hungarológiai BA szak indítása is.

Az MMI könyv- és hagyatéktára Németország egyik leg gazdagabb hungarológiai dokumentumközpontja. Különgyűjteményeinek legértékesebb állagai Bogyay Tamás történész, művészettörténész (1909–1994), Borbándi Gyula író, történész, szerkesztő (1919–2014) és Molnár József író, szerkesztő, könyv- és nyomdatörténész (1918–2009) hagyatéka. Az emigráció „klasszikus” értelmiségének, kultúraszervezőinek levelezésén, könyv-, sajtó- és kisnyomtatvány-gyűjteményein keresztül a jól kutatható dokumentumokból kiválóan kirajzolódik a magyar diaszpóra szervezete, kapcsolathálózata, működése. E dokumentumtár továbbá nem csupán a kibocsátó személyek életművének kutatása szempontjából jelentős, hanem az összmagyar közkul-

Az UIM csapata. Fotó: Louisa Knobloch, Mittelbayerische Zeitung

túra érdeklődésére is feltétlenül igényt tarthat. Mint dr. K. Lengyel Zsolt, az intézet vezetője elmondta, megfontolandó egyes szétszóródott gyűjtemények egyesítése, illetve – hosszabb távon – az anyaországba való hazaküldése is, noha a könnyű kutathatóságot maga az intézet is sokféleképpen segíti, így a hagyatékok folyamatos rendezésével, digitalizálásával és a fondjegyzékek internetes feltöltésével. Az intézet rendszeresen számot ad pezsgő tudományos életéről magyarországi és bajorországi tudományos konferenciákon, valamint rendszeresen megjelenik a 32. köteténél járó önálló évkönyve, az Ungarn-Jahrbuch, és 52. köteténél járó monográfiasorozata, a Studia Hungarica.

A Regensburgi Egyetem elsősorban német nyelven tevékenykedő Magyar Intézete mellett tovább működik a Münchener Magyar Intézet Egyesület, amely 2014-ben a müncheni magyar főkonzulátussal szorosan együttműködve létrehozta a Bajorországi Magyar Iskolát, az egyesület külön részlegét. Ennek keretében a közoktatás csatornáinak felhasználásával csaknem minden dél-németországi diák tudomást szerez a hétféle magyar iskolák létezéséről. Jelen tanévben hat iskolacsoportban (München-Ost, München-West, Regensburg, Ingolstadt, Nürnberg, Mühldorf am Inn) összesen 354 diákot 32 tanár oktat. 2015 szeptemberétől a Baden-Württembergi Konzuli Magyar Iskola is társult, 116 diákkal és 9 tanárral. A szombati vagy – kisebb arányban – hétközi foglalkozásokat a Bajor Szabadállam és Baden-Württemberg tartomány tanügy-minisztériumának „anyanyelvi oktatás konzuli modellje” rendelkezései szerint tartják. Szakmai programjukat és a pedagógusok továbbképzésének rendjét, amelyet az Intézet kereteiben, a hétféle iskolák tantestületeivel együttműködve dolgoznak ki, a budapesti Balassi Intézet akkreditálja.

Az Intézet 1962-es alapítása óta szervez magyar és német nyelvű nyilvános rendezvényeket Münchenben vagy Regensburgban, közeleti, kulturális, anyanyelv-ápolási, információs és német–magyar kapcsolattörténeti témakörben egyaránt. Valamennyi aktualitásról és az intézet történetéről részletesen tájékoztat az Intézet nemrégiben megújult, részben kétnyelvű honlapja, a www.ungarisches-institut.de.

Molnár Gergely

A regensburgi Steinerne Brückéből és a budapesti Lánchídból alkotott szimbolikus fotómontázs.

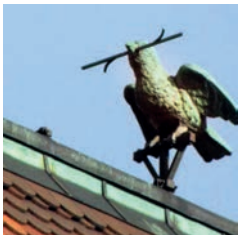
Fotók: Ralf Thomas Göllner. Fotómontázs: Holger John

www.ungarisches-institut.de

Kőrösi Csoma Sándor-program ösztöndíjasainak beszámolói

Az ulmi verebek is ezt csiripelik...

...nevezetesen azt, hogy Ulm városában egymást érik a jobbnál jobb programok az Ulmi Magyar Kultúregyesület szervezésében, amely 1976. szeptember 25-én alakult meg; és ha az ulmi verebek valamit a szájukra vesznek..., akárom írni csőrükbe vesznek, akkor annak jelentősége van! Bizony ám, mert az ulmi nagytemplom építésénél elévülhetetlen érdemeket szerzett az az ulmi veréb, amelyik fészkének építésekor a szűk helyen hosszában vitte át a szalmaszálát, így mutatva példát a hosszú gerendát a városkapun keresztül átvenni akaró munkásoknak, hogy a kapu lebontása helyett hosszában vigyék át a kapun.

Zoltán így nem is hozta a nagydobot, hanem egy rövid dudás videóbejátszás után ezer éveket utazva ismertette a különféle hangszereket.

Az előadás résztvevői kézbe foghatták, egyik-másik hangszert ki is próbálhatták.

Munka után édes a pihenés, így Enikőék vendéglátása után az „ulmi magyarok labdarúgócsapata” vasárnap délelőtti megalakulására is hivatalos volt a dudás. Egyes források látványos gólokat, akrobatikus cseleket, szenzációs passzokat tulajdonítanak Zoltánnak, ám a felvételek és a résztvevők ezt nem támasztják alá.

Karakas Zoltán, Frankfurt

Erdélyi Világszövetség: Ringató gyermekkoncert Stuttgartban

2016. március 5-én az Erdélyi Világszövetség szervezésében Hodos Szilvia Ringató foglalkozást tartott. Az esemény helyszínéül a Magyar Kultúrintézet szolgált.

A délután első felében Gállné Gróh Ilona által kifejlesztett Ringató foglalkozást tartott Hodos Szilvia. A módszer célja, hogy a szülők könnyen megtanulható népdalokat, mondókákat sajátítsanak el, melyek a kodályi elvekhez híven ragaszkodnak. További cél még, hogy az ölbeli népi játékok által ismerkedjenek meg a gyermekek a magyar nyelvvel, a magyar népi játékokkal, és nem utolsósorban így próbálják felkelteni a gyermekek zenei érdeklődését is. Ez az eljárás szoros kapcsolatot alakít ki a gyermek és a szülő között. A közel negyven perces foglalkozáson felcsendült mondókák és dalok között volt többek között a „Kerekes, csattantós...” „Szélről lejeljete...” és a „Hej Dunáról fúj a szél...” kezdetű népdal is.

A program második felében Tóth-Pál Zoltán népzene-szerző interaktív mesét mondott a jelenlévőknek, melyben egy kisfiú elvesztette az édesapjától kapott báránykáját. A történetben a kisfiú megvédi a kis cinegét a gonosz varjútól, megtáncoltatott egy vérszomjas medvét, majd a végén meglelte az ő elveszett báránykáját. A mesében Hodos Szilvia és

Nagyné Majláth Emese működött

közre. A mesében az állatok hangját különböző hangszerek kölcsönözték. A dorong személyesítette meg a tücsköt, akít a hegedű hangú macska üldözött. A dörmögő medve hangját az ütőgardon adta, míg a kis cinege egy gyönyörű furulyán szólalt meg. A mese végén somogyi dallamok csendültek fel, melyekre gyermekek és szüleik együtt táncoltak. A közel egy órás mesét nagy örömmel hallgatták a gyerekek, és nagyon örültek, hogy táncolhattak is.

A fárasztó táncot követően a gyermekek közelebből is megismerkedhettek a népi hangszerekkel, melyeket a foglalkozásvezetők részletesen bemutattak. Ki lehetett próbálni a tekerőlantot, vagy más néven „nyenyerét”, a citerát, a pásztor-sípot, a dobót és az ütőgardont is.

Fekete Bálint, Stuttgart

Kőrösi Csoma Sándor-program ösztöndíjasainak beszámolói

Brunszvik Teréz Társaság Berlin:

Farsangi Bál

A Brunszvik Teréz Társaság ebben az évben is farsangi bált szervezett a Berlinben élő magyar családok számára 2016. január 30-án, amelyre az Eszter-lánc mesezenekart hívta meg vendégül.

A program keretében az Eszter-láncosok, Kárász Eszter és társai (Molnár György és Wagner-Puskás Péter) Hóhullásban címmel adtak koncertet, amit a gyerekek és a felnőttek egyaránt élveztek.

A zenekar nemcsak a jó hangulatról gondoskodott, hanem interaktív módon bevonta a gyerekeket a mese alakításába is. A meseerdő közepében ugyanis a gyerekek betekintést kaptak a tél titkaiba. Az előadott mesés történetet kortárs költők versei színesítették.

A farsangi bálon a gyerekeknek lehetőségük volt kézműveskedni, ennek során különböző álarcokat és farsangi díszeket készítettek egy külön teremben. A foglalkozást Havady Anna vezette, aki január óta dolgozik az egyesületnél óvónőként. A farsangra az óvodások közül is többen eljöttek, velük már az előző héten készültünk farsangi énekek, játékok tanulásával (pl. Itt a farsang, áll a bál, Vékony vászon lepedő), ill. fejdíszek és álarcok készítésével.

A programot az arcfestés színesítette, ahol a gyerekek türelmesen várták, hogy sorra kerüljenek. Igyekeztünk a jelmezükhöz illő motívumokat festeni az arcukra: vasmacskát a kalóznak, lepkét a pillangónak, koronát a királylánynak, villámló szemeket a boszorkánynak. Az arcfestésnek már tavaly is nagy sikere volt, idén pedig több szülő is besegített a smink készítésébe.

A koncertet követően a gyerekek szabadon táncolhattak, a zenéket Balogh-Labischinski Violetta állította össze, aki moldvai dallamokat is belevett a válogatásba (ahogy azt a „Csingerálás” hagyományörző foglalkozásokon is megszokhatták a gyerekek), így többen gyakorolhatták az ott tanult tánc lépéseket.

A program hátralevő részében egy koreográfia tanítására is sor került. Kovácsovics Fruzsina Pingvintánc c. dalára táncoltunk, a gyerekek pedig utánózták a közben mutatott mozdulatokat.

A büfében az italokról az egyesület gondoskodott, a harapni-valót a gyerekek szülei hozták. Az asztal megtelt, volt minden, mi szem-szájnak ingere. A sütemények el is fogytak a program végére.

A farsangi bál idén a Collegium Hungaricum Berlin panoráma-termében került megrendezésre, ennek alkalmából külön plakátot készítettünk, és azt az egyesület Facebook oldalán megosztottuk.

Az eseményre a vártnál jóval többen jöttek el, aminek nagyon örültünk, a farsangi bál sikere megerősített minket, hogy a rendezvény jövőre se maradjon el, továbbá hogy növekvő igény van az ilyen és ehhez hasonló családi rendezvények szervezésére.

Szettele Katinka

WWW.BRUNSZVIK.DE

Kőrösi Csoma Sándor-program ösztöndíjasainak beszámolói

Egy kicsit másképp a médiáról – Médiasuli Hannoverben

Hogy lehet úgy kérdezni, hogy „igen-nem” választ kapjunk, és miért érzi jól magát az, aki sokat beszél? Hogy kell okosan hallgatni, kérdezni, és mitől válik egy beszélgetés interjúvá? Hogy érhetjük el azt, hogy diplomatikusan fojtsuk bele a szót abba, aki sokat beszél, hogy végre mi is jól érezhessük magunkat?

Ezek csak ízelítő kérdések abból a témakavalkádból, amelyet a január 16-án szervezett, a Hannoveri Magyar Egyesület, valamint a BUOD által támogatott Médiasuli kínált a résztvevőknek. Az említett Médiasuli célkitűzése ugyanis az, hogy a lelkes érdeklődők táborának olyan gyakorlati, szakmai tudást adjon át, amelynek köszönhetően rövid mozgóképes összeállításokat készíthetnek a németországi magyarság számára fontos eseményekről. Ennek pedig lényegi eleme az interjú, hisz nagyon sok izgalmas történetre találhatunk azok körében, akik Németországban kezdtek új életet.

A sajtó világába való bevezetés azzal kezdődött, hogy tisztáztuk: hogyan kell kérdezni, majd gyakorlatban, riporterként is kipróbálhatták a felvázolt módszereket a résztvevők. A Médiasuli másik gyakorlati elemeként tudósítás keretében, a kamera előtt kellett beszámolni a képzeletbeli nézőknek, hogy mi történt Hannoverben a decemberi bombariadó során. Ezek a gyakorlati bevezetők játékosan, de mégis kellő komolysággal érzékeltették, hogy milyen érzés, ha nem fogyasztjuk, hanem mi magunk gyártjuk a sajtóanyagok tartalmát.

A média működése mint közös érdeklődési kör számos jelentkezőt vonzott, az igazán jó hír viszont az, hogy nem csak egyszeri alkalomról van szó. Az elkövetkező időszakban kisebb csoportokban következnek a technikai jellegű felkészítők, amelyek a vágóprogram használatáról, a képszerkesztésről, operatőri munkáról, illetve a mozgóképpel való történetmesélésről szólnak, vagyis elsajátíthatók azok az alapvető ismeretek, amelyek birtokában például egy a családról készült házi videót, vagy akár egy televíziós anyagot is szakértői módon állíthatunk össze. Akit érdekel a téma, további információkat tudhat meg a Hannoveri Magyar Egyesületen, valamint a BUOD-on keresztül, de érdemes felkeresni a www.kintelek.hu internetes portált is.

Ambrus István, Hannover

BUOD Médiasuli Hagenben

Hagenben 2016. január 30-án került megrendezésre a BUOD Médiasuli. Ambrus István, a Kőrösi Csoma Sándor Program hannoveri ösztöndíjasa látogatott el hozzánk, hogy megismertesse velünk a médiával kapcsolatos elméleti és technikai ismereteket.

Örömmel töltött el minket, hogy az esemény iránt nagy volt az érdeklődés. Sokan, sajnos, nem tudtak eljönni, de így is 17-en voltunk, ami egy ilyen jellegű program esetében nagy létszámnak számít. István saját tapasztalatain és szakmai tudásán keresztül mindannyiunk érdeklődését csak tovább növelte, hiszen a laikusok számára is érthetően tartotta előadását. Jó hangulatú napot töltöttünk el, ahol nemcsak a különböző médiákat ismerhettük meg jobban, hanem egymást is. A legtöbben nem ismerték egymást, és ez a nap alkalmat adott arra is, hogy új ismeretségek, barátságok szülessenek.

A workshop elején az interjú témakörét mutatta be részletesen István. Miután a kellő alapokat megtanultuk, a már megtanult szempontok szerint elkészíthettük interjúinkat. Sokaknak ez volt életük első interjúja. Fontosnak tartom, hogy nem csupán elméleti oktatásban részesülhettek a résztvevők, hanem gyakorlati tapasztalatot is szerezhettek. Az interjú készítése után közösen vitattuk meg a felmerülő kérdéseket,

nehézségeket, problémákat. Ezt követően helyszíni tudósítást kellett írniuk a résztvevőknek egy aktuális témáról, amit azután kamera előtt, egyenes adásszerűen felolvastak.

A nagy érdeklődésre való tekintettel a közeljövőben ismét lesz Médiasuli Hagenben, amivel szakmai tudásunk bővítése mellett emberi kapcsolatainkat is elmélyíthetjük. Mentorommal, Münnich-Akontz Ildikóval csak méltatni és támogatni tudjuk a Médiasuli projektet. A hageniek és a környékbeli emberek nevében szeretnénk megköszönni Ambrus István lelkiismeretes munkáját.

*Darabos Eszter,
Hagen*

Kőrösi Csoma Sándor-program ösztöndíjasainak beszámolói

38. Tinódi Lantos Sebestyén Regöstábor – 2016. március 20–28. – Lützensömmern

Ha tavasz, akkor Lützensömmern.

A kis tübingiai falu évről évre otthont ad a nagy múltú Tinódi Lantos Sebestyén Regöstábornak, amelyet idén 38. alkalommal rendeztek meg a Külföldi Magyar Cserkészszövetség I. kerületében.

A nagyhe-
tet idén is több
mint száz cser-
kész töltötte
együtt, miköz-
ben különböző
hagyományörző
programokon,
táncitanításon,
kézműves fog-
lalkozáson, va-
lamint néprajzi
előadásokon
vettek részt. A

tábor témája ezúttal a tavaszi ünnepkör volt. Ennek kapcsán szó volt a különféle nagyböjti, húsvéti és pünkösdi népszokásokról, mint például a kiszehajtás, a vesszőzés, a májusfaállítás, a pünkösdi királyválasztás. A szokásokról nemcsak a néprajzi vetítések és prezentációk által tudtunk meg többet, hanem este a tábortüznél egy-egy szokást őrösként meg is jelenítettek a kisebb és nagyobb cserkészek.

A regöstábor két nagy programja a két korosztályban zajló táncitanítás és az azzal párhuzamos kézműveskedés volt, amelyek közül a cserkészek szabadon választhattak. Idén lehetőség volt tarsolylemez készítésére, írókás tojásfestésre, valamint a hagyományos fafaragóműhelyben fésű, nyakendőgyűrű és más fatárgyak készítése mellett fafaragó és előállítására is. A tojásfestés technikájáról, szimbolikájáról, a minták különböző jelentéséről Fekete Ildikó tojásíró művész külön előadást tartott a tábor elején. A foglalkozások vezetői naponta mutatták, magyarázták a mesterségek fortélyait az eltérő korosztályokba tartozó cserkészeknek. Az elkészített munkákat nagy-szombaton a csűrben lehetett kiállítás formájában megtekinteni. A kézműveskedés mellett a résztvevők furulyázni is tanulhattak, ezt a munkacsoportot Karakas Zoltán KCSP ösztöndíjas vezette.

A hagyományörző kézműves foglalkozások mellett a tábor középpontjában néptáncok tanítása állt, amit népi játékok és népdalok tanulása egészített ki. Idén a mezőkölpényi táncanyagot választották a szervezők, amelyet a cserkészek délelőtt, ill. délutánonként sajátíthattak el korosztályuknak megfelelően. A Marosmenté néprajzi tájegységbe tartozó táncrend verbunkból, csárdásból és cigánycsárdásból áll, a táncpróbák során Bartha Ági bácsi és „bandája” húzta hozzá a talpalávalót. A mezőkölpényi táncokból

a szombat esti táncházban külön ízelítőt kaptunk, ugyanis a kisebb és nagyobb cserkészek egyaránt bemutatták a megszerzett tudásukat, amelyre a hét során Hortobágyi Ivett (KCSP ösztöndíjas) és Debrecenből érkezett táncpartnere tanította őket. A lányok az este külön karikázóval is készültek, amelyhez nemcsak a lépéseket, hanem a dalszövegeket is sikeresen megtanulták a héten.

A húsvét hetében tartott táborban a nagyhét liturgiájának megfelelően nagycsütörtökön ünnepi szentmise keretében emlékeztünk meg az utolsó vacsoráról, amelyet másnap a nagypénteki keresztút, passió és igeliturgia követett. A feltámadást hagyományosan viseletbe öltözve ünnepeltük, a tűzszentelés helyszínéről zászlóval és gyertyával kezünkben indultunk a templomba. Az egyházi szertartások jelentéséről, jelképeiről előzőleg Jablonkay Lydiától tudtunk meg többet, a szentírási szövegek értelmezéséhez Rudolf atya adott támpontokat.

Nagypéntek este Csernay Roberta (Robi) és a segédtiszték tartottak foglalkozást a gyerekeknek kommunikáció témájában, ez alatt a csűrben Dsida Jenő költészetéről és a misztikáról adtam elő irodalmi est keretében. Idén a legkisebbek számára külön foglalkozással készültünk, a húsvéti barátkcsolás mellett benti és kinti játékokat játszottunk, valamint egy akadálypályát is teljesítettek a gyerekek. Az ünnepi dekorációba tojásfestéssel és sógyurma teamécsestartó készítésével kapcsolódunk be, illetve üdvözlőlapokat készítettünk a vezetők és idősebb regös-cserkészek számára.

A táborral párhuzamosan regös segédtisztképzés is folyt, a jelöltek előadások tartásával, tábortűz vezetéssel és egy ballada eljátszásával is gazdagították, színesítették a regöstábor programját. A teljesített feladatok után vasárnap este került sor az avatásukra, amin a tiszték és segédtiszték vettek részt.

A tábor Makovi András táborparancsnok eligazításaival indult és zászlófelvonás, ima, napi-parancs, reggeli ritmusában telt az esténkénti zászlófelvonásig, valamint táborzárásig. A szervezést, előkészítést és a programok lebonyolítását Makovi Susan cserkésztsízt fogta össze, hálás köszönet illeti őket munkájukért.

Szettele Katinka

NYUGAT-EURÓPAI ORSZÁGOS MAGYAR SZERVEZETEK SZÖVETSÉGE

15. JUBILEUMI KÖZGYŰLÉS

Stockholm, 2016. május 6–7.

ZÁRÓNYILATKOZAT

A 15 éves múlttra visszatekintő Nyugat-Európai Országos Magyar Szervezetek Szövetsége (NYEOMSZSZ) 2016. május 6-7-én tartotta jubileumi közgyűlését Svédországban, a stockholmi Magyar Házban. A közgyűlés az alábbi tárgypontokkal foglalkozott, illetve határozatokat fogadott el.

- Jóváhagyta a Portugál-Magyar Együttműködési Egyesület felvételét, és ezzel 15-re emelkedett a NYEOMSZSZ tagszervezeteinek száma.
- Egyhangúlag elfogadta a NYEOMSZSZ új stratégiáját.
- Meghallgatta a tagszervezetek éves beszámolóit.
- Az 1956-os forradalom és szabadságharc 60. évfordulójáról minden országos tagszervezet méltóképpen megemlékezik, egy NYEOMSZSZ küldöttség pedig meghallgatást kezdeményez az Európai Parlamentben az évforduló kapcsán.
- Elhatározta, hogy 2016-ban a NYEOMSZSZ bemutatkozik a Tusványosi Nyári Szabadegyetemen, illetve társrendezőként közreműködik a 14. „Kufstein” Tanácskozás megszervezésében.
- Az Ausztriai Magyar Egyesületek és Szervezetek Központi Szövetsége javaslatára rendszeres szellemi műhely beindítása, elsőként Bécsben.
- A Hollandiai Magyar Szövetség indítványára a NYEOMSZSZ feladatának tekinti a határon túli magyar kisebbségek melletti kiállást minden legitim eszközzel.

A közgyűlés tanácskozott a Kárpát-medencei magyar kisebbségek és a nyugat-európai magyar diaszpóra együttműködési lehetőségeiről. A dr. Szili Katalin miniszterelnöki megbízott által vezetett tanácskozáson felszólalt dr. Gulyás Gergely, a Magyar Országgyűlés alelnöke, Potápi Árpád János államtitkár, a Miniszterelnökség Nemzetpolitikai Államtitkárságának vezetője, Orbán Balázs, a Századvég Alapítvány kutatási igazgatója, Berényi József, a Magyar Közösség Pártja volt elnöke (Szlovákia), Brenzovics László, a Kárpátaljai Magyar Kulturális Szövetség elnöke (Ukrajna), Pásztor István, a Vajdasági Magyar Szövetség elnöke (Szerbia) és Vincze Lóránt, a Romániai Magyar Demokrata Szövetség külügyi titkára (Románia). A NYEOMSZSZ részéről részt vett Bihari Szabolcs és dr. Klement Kornél alelnökök.

Makkay Lilla, Magyarország svédországi nagykövete, jelenlétével megtisztelte az egybegyűlteket.

Tájékoztatót tartott Balogh László, a Közszerológiai Közalapítvány Kuratóriumának elnöke a magyar közszolgálati média külföldi vetélti lehetőségeiről, míg Csallóközi Zoltán miniszterelnök-helyettesi főtanácsadó tolmácsolta Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes üzenetét. A közgyűlést levélben üdvözlötte Tőkés László EP képviselő.

Dr. Szili Katalin állásfoglalásában üdvözlötte a NYEOMSZSZ és a Kárpát-medencei magyar kisebbségek szervezetei közötti együttműködés további erősítését.

Stockholm, 2016. május 7.

Magyarságismereti Tanításmódszertani folyóirat szórványban élőknek

A Nyugat-Európai Országos Magyar Szervezetek Szövetségének negyedévenkénti online-lapja

www.nyeomszsz.org/orszavak

BUOD INFO

a Németországi Magyar Szervezetek Szövetségének kiadványa

Felelős szerkesztő: dr. Klement Kornél elnök
Szerkesztő: Baczur Magdolna elnökségi tag
Olvasószerkesztő: Urban Mária

www.buod.de

